

किंतु तन्मित्रत आह मयेति मया वेदकत्रा उत्सादितं प्रकटीकृतं एतच्च श्रूयतेऽथर्वशिर उपनिषदि व्रतमेतत्पाशुपतं अग्निरिति भस्मवायुरिति भस्मजलमिति भस्मव्योमेति भस्मसर्वहवा इदं भस्म न एतानि चक्षूंषि भस्मा नि अग्निरित्यादिना भस्मगृहीत्वा नि नृज्यांगानि संसृशेत् तस्माद्व्रतमेतत्पाशुपतं पशुपाशविमोक्षयेति पशोः अविद्या पशुपि संन्यासो भस्मोद्धूलनं च द्वयमपि विद्यार्यमुक्तं तथापि संन्यासस्य तीव्रतरे वैराग्याधिकारिकत्वेन दुःशक्तत्वाद्भस्मधारणस्यैव मुख्यं विद्यांगत्वं ध्येयं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ब्रह्मसंभितः वेदेन तुलितः अस्मिन्स्तवे धेवि द्भागोऽर्धं पौराणां शङ्कति ॥ १८ ॥

मया पाशुपतं दक्षशुभमुत्पादितं पुरा ॥ तस्य चीर्णस्य तत्सम्यक्फलं भवति पुष्कलं ॥ १५ ॥ तच्चास्तु ते महाभाग त्वज्यतां मानसो ज्वरः ॥ एवमुक्त्वा महोदेवः सपत्नीकः सहानुगः ॥ अदर्शनमनुप्राप्तो दक्षस्यामितविक्रमः ॥ १६ ॥ दक्षप्रोक्तं स्तवमिमं कीर्तयेद्यः शृणोति वा ॥ नाशुभं प्राप्नुयात्किंचिद्विधमायुरवाप्नुयात् ॥ १७ ॥ यथा सर्वेषु देवेषु वरिष्ठो भगवाञ्छिवः ॥ तथा स्तवो वरिष्ठो यस्तवानां ब्रह्मसंभितः ॥ १८ ॥ यशोराज्यसुखैश्वर्यकार्थं धनकांक्षिभिः ॥ श्रोतव्यो भक्तिमास्थाय विद्याकामैश्च यत्नतः ॥ १९ ॥ व्याधितो दुःखितो दीनश्चोरग्रस्तो भयादितः ॥ राजकार्याभियुक्तो वा मुच्यते महतो भयात् ॥ २० ॥ अनेनैव तु देह न गणानां समतां व्रजेत् ॥ तेजसा यशसा चैव युक्तो भवति निर्मलः ॥ २०१ ॥ नराक्षसाः पिशाचा वानभूतान विनायकाः ॥ विघ्नं कुर्युर्गृहे तस्य यत्राप्यपठ्यते स्तवः ॥ २०२ ॥ शृणु याचैव यानारीतद्भक्तब्रह्मचारिणी ॥ पितृपक्षे मातृपक्षे पूज्या भवति देववत् ॥ २०३ ॥ शृणु याद्यः स्तवं कृत्स्नं कीर्तयेद्वासमाहितः ॥ तस्य सर्वाणि कर्माणि सिद्धिं गच्छंत्यभीक्ष्णशः ॥ २०४ ॥ मनसा चिंतितं यच्च वाचानुकीर्तितं ॥ सर्वसंपद्यते तस्य स्तवस्यास्यानुकीर्तनात् ॥ २०५ ॥ देवस्य च गुहस्यापि देव्यानंदो भवत्यस्य च ॥ बलिं सुविहितं कृत्वा दमेन नियमेन च ॥ २०६ ॥ ततस्तु युक्तो गृहीयान्नामान्याशु यथाक्रमं ॥ इप्सितान् लभते सौम्यं भोगान्कामांश्च मानवः ॥ २०७ ॥ मृतश्च स्वर्गमाप्नोति तिर्यक्षुचन जायते ॥ इत्याह भगवान्व्यासः पराशरसुतः प्रभुः ॥ २०८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिः ० मोक्ष ० दक्षप्रोक्तशिवसहस्रनामस्तवे चतुरशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ ॥ ७३ ॥

विद्याकामैः ब्रह्मसाक्षात्कारार्थिभिः ॥ १९ ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ नाम जपे विशेषविधिमाह देवस्येति गुहस्य कार्तिकेयस्य अत्रायं प्रयोगः शुचिः कृतनित्यक्रियः कालाग्निरुद्रोपनिषदुक्तप्रकारेण भस्मघृत्वारुद्राक्षांश्च घृत्वा मुक्तसंगो भूतशुद्ध्यादिपूर्वपूर्वोक्ताष्टादशाक्षरमंत्रेण त्रिभिश्चतुर्भिश्चतुर्भिर्त्येच्चिभिश्च वर्णैः पंचांगद्वयं कृत्वा पंचाक्षरोक्तविधिना वाग्यासध्यानपूजादिकं कृत्वा गुहादिभ्यो गदेवताभ्यः पूजापूर्वकं बलिं दत्वा यथाशक्ति अर्थानुसंधानपूर्वकं स्तवमावर्त्य उत्तरपूजां कृत्वा त्रिदेवं विसर्जयेदिति ॥ ६ ॥ ७॥ ८ ॥ इति शांतिः ० मो ० नै ० आ ० दक्षप्रोक्तशिवसहस्रनामस्तवे चतुरशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ ॥ ७३ ॥